

ски другари работили свръхъ силитѣ си за подготовка на възстанието; повече отъ това, което било направено при тогавашнитѣ условия, какво би могло да се направи? И, все пакъ, писмото на Бенковски, което пристигнало въ Сливенъ на 25. априлъ, а може би и по-късно, ги заварило неподготвени.

Тѣ не си задавали дори въпросъ, при тия условия, какво трѣбва да правятъ. За тѣхъ въпросътъ билъ решенъ — *на воѣка цена бунтъ*.

Започнало се бързо приготвяне на възстанически дрехи, чанти, царвули, кожухчета, калпаци съ гербъ „лъвъ“ отъ желта тенекия по моделъ, даденъ отъ Илариона. Най-мъчно ставала доставката на оржжия и военни материали. Турското управление въ града, уведомено за избухване на Панагюрското възстание, свикало турското население отъ селата и снабдило всички съ оржжие отъ складоветѣ. Запретено било на дюкянитѣ въ града да продаватъ барутъ и др. военни материали. Възстаницитѣ едва накупили нѣколко плочи и кжсове отъ олово и започнали да лѣятъ куршуми въ кжщата на Добри Пехливановъ, която се обърнала въ цѣла фабрика. Тамъ лѣели куршуми, рѣжели царвули и пр. Аптечката съ медикаменти била попълнена отъ д-ръ Планински. Дечо Панталонджията приготвялъ дрехи „по изискания фасонъ“.

Свикано било комитетско събрание въ лозята на Кешишликия (надъ Клуцохоръ) подъ единъ орѣхъ. По нареждане на Илариона тамъ се явили само 15 души — представители на отдѣлнитѣ махали въ града. Решило се да се дигне възстанието на 1. май, като излѣзатъ отъ Сливенъ всички младежи и се наредятъ подъ знамето на Стоиловата чета въ Балкана. Иларионъ поискалъ да му се съобщи, по колко души ще излѣзатъ отъ всѣка махала. Представителитѣ на дума дали невѣроятни цифри — по 60—200 души отъ нѣколко махали, повечето, обаче, нѣмали никакви оржжия. Интере-